

buiten het plangebied niet op te nemen in de parkeerbalans blijft buiten beeld of daarmee een onbalans in parkeren zou kunnen ontstaan in de omgeving van het plangebied.

De behoefte aan parkeerplaatsen door de planontwikkeling is berekend op basis van het voorlopig programma zoals dat in bijlage 4 bij de exploitatieovereenkomst, de plantoelichting en het verweerschrift staat vermeld. Dit voorlopig programma gaat blijkens bijlage 4 van de exploitatieovereenkomst uit van een totaal 17.571 m² bvo, dat afwijkt van het in artikel 2 van de exploitatieovereenkomst genoemde aantal van 18.250 m² bvo in het plangebied. Ik stel vast dat het bestemmingsplan een bvo van maximaal 21.250 m² toelaat. Voor 3.679 m² / 3.000 m² bvo is de parkeervraag niet in beeld gebracht. Het kengetal dat is gebruikt voor de parkeervraag van de universitaire functies, is afhankelijk is van de aantallen studenten. Bij het voorlopig programma is uitgegaan van 1.400 studenten. Het is niet duidelijk in hoeverre de toevoeging van aantallen vierkante meters leidt tot een groei van het aantal studenten.

Al met al kom ik tot de conclusie dat in de planregels behoudens toelaten van de functie parkeren geen verdere bepalingen zijn opgenomen en dat bij een inschatting van de parkeervraag voor een deel is afgeweken van de parkeernormen zoals die zijn vastgelegd in het vigerende beleid. Verder wordt een deel van de parkeervraag van het plangebied buiten het onderzoeksgebied van de parkeerbalans gezocht. Een eventueel niet 100% succes van het mobiliteitsbeleid van de universiteit wordt afgewenteld op de omgeving. Of dit tot een onbalans tussen parkeervraag en parkeeraanbod leidt buiten het onderzoeksgebied, blijft buiten beeld. Het voorlopig programma op basis waarvan de parkeerbalans is opgesteld, gaat niet uit van de maximale mogelijkheden van het plan. Dat geldt zowel voor het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak als voor het aantal studenten op basis waarvan de parkeervraag is berekend.

In beroep voeren appellanten aan dat het bestemmingsplan in het totale verkeers- en parkeerbeleid van de gemeente Maastricht moet worden gezien. Er wordt gepleit voor een parkeervoorziening voor bezoekers aan de binnenstad. Uit de plantoelichting blijkt mijns inziens dat het een beleidskeuze is geweest om in het plangebied alleen de parkeervraag vanwege het plangebied zelf te faciliteren. De gevolgen van deze beleidskeuze vallen buiten de reikwijdte van dit verslag.

3.6 Verkeer in het bestemmingsplan

In de plantoelichting wordt in paragraaf 2.4.3 onder IV wordt ingegaan op het gemeentelijk beleid over verkeer en vervoer. Er wordt onder meer ingegaan op de wegategorisering in Maastricht. De Prins Bisschopsingel is ter hoogte van het plangebied gecategoriseerd als hoofdontsluitingsweg. De Sint Hubertuslaan is een erftoegangsweg. Er wordt niet ingegaan op de effecten van de verkeersgeneratie vanwege de planontwikkeling. In paragraaf 4.7 van de toelichting over de luchtkwaliteit wordt opgemerkt dat het aantal verkeersbewegingen per

Omdat gebouwen M en Y in het bestemmingsplan geen aanduiding hebben die leidt tot behoud en evenmin binnen een bouwvlak staan, zijn beide gebouwen niet positief bestemd. Ik concludeer uit het verweerschrift dat er wel een afweging heeft plaatsgevonden. Gebouw M heeft geen bescherming gekregen in het bestemmingsplan gezien de lagere cultuurhistorische waardering dan andere gebouwen in het gebied en gezien de beperkte gebruiksmogelijkheden. Voor gebouw Y ontbreekt die bescherming vanwege de beperkte bruikbaarheid van het gebouw zelf en de beperking van het gebouw voor het doorlopen van het stadspark, ondanks de hoge cultuurhistorische waardering van het gebouw.

4.4.2 De appèlplaats

De aantasting van de appèlplaats waarvoor appellant Rondagh vreest, is het gevolg van de inrichting van het plangebied zoals dat is verwoord en verbeeld in het schetsontwerp –LIAG dat als bijlage 1 bij de plantoelichting is gevoegd. In het schetsontwerp staat vermeld:

"Om een goede daglichttoetreding tot het nieuwe plintgebouw te krijgen wordt het middendeel van de appèlplaats verlaagd. De oude kazernesgebouwen staan met hun voet op het oorspronkelijke maaiveld en hebben een ruime bufferzone met wandelpad, grasstrook en grastalud tot het lage niveau."

De daglichttoetreding tot het plintgebouw heeft te maken met de mogelijkheid tot ondergronds bouwen door middel van het aanduidingsvlak "specifieke bouwaanduiding – ondergronds bouwen" (zie afbeelding 2.1) in combinatie met artikel 3, lid 3.3, sub c, van de planregels.

De appèlplaats wordt aan drie zijden geflankeerd door gebouwen die als gemeentelijk monument zijn aangewezen. In de beschrijving van deze gebouwen is geen aandacht besteed aan de setting van de gebouwen rond de appèlplaats. De bepalingen in artikel 3, lid 3.2, sub c, van de regels waarin het beleid voor het bouwen is opgenomen, hebben vooral een algemene strekking en gaan niet in op de appèlplaats.

Uit de artist impression en de kaart van het ontwerp blijkt dat de heggen en een deel van de monumentale bomen moeten wijken voor de voorgestelde verlaging van het maaiveld van de appèlplaats (zie plantoelichting, bijlage 1, blz. 16 en 18). In het verweerschrift wordt gesteld dat de appèlplaats geen monument is en dat de Welstands-Monumentencommissie akkoord is met de verlaging van de appèlplaats.

Ik stel vast dat het bestemmingsplan de verlaging van het maaiveld van de appèlplaats niet afdwingt, maar dat die verlaging wel voortvloeit uit de mogelijkheid tot ondergronds bouwen. Verder stel ik vast dat in de cultuurhistorische waardering van het plangebied het kazernecomplex als samenhangend geheel niet besproken is. Dat geldt dus ook voor de appèlplaats.